

v souzeném případě šlo o exekuční dražbu týkající se toliko nemovitostí. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Ježto se žaloba k provedení odporu podle § 231, odst. 2, ex. ř. nemůže opíratí o jiný důvod odporu, než byl uplatňován v rozvrhovém řízení (rozh. č. 9770 Sb. n. s.) a nelze tedy přihlížeti k důvodům odporu, které sice mohly býti uplatněny odporem, ale nebyly při rozvrhovém roku předneseny (rozh. č. 8874 Sb. n. s.), musí se dovolací soud omeziti na přezkoumání oprávněnosti včas uplatněných důvodů odporu. Tu nutno především souhlasiti s názorem nižších stolic, že nepadá na váhu, že v souzeném případě došlo k exekuční dražbě nemovitostí místo k jejich dobrovolnému prodeji, jež odevzdací listina podle názoru žalobkynina nutně předpokládá. Vždyť i podle zásad exekučního řádu zabavené věci prodává soud jako představitel osob na dražbě zúčastněných, tedy i povinného (rozh. č. 6655 Sb. n. s.), a nutno proto i soudní dražbu zařaditi mezi případy prodeje v odevzdací listině upravené. Otázkou, zda nižší soudy vyložily správně pojem výtěžku převyšujícího 100.000 Kč, netřeba se věcně zabývati, neboť v té příčině nebyl odpor vznesený žalobci při rozvrhovém roku odůvodněn, neboť podle zápisu o rozvrhovém roku nepřednesla tehdy žalobkyně nic o tom, na jakém skutkovém podkladě svůj nárok uplatňuje. Toto opominutí však nelze ve sporu teď doháněti a poněvadž ostatní důvody odporu, jak vyloženo, neobstojí, byla žaloba právem zamítnuta.

Čís. 16366.

Důvodem odkladu exekuce může býti zásadně též podání žaloby odpůřčí o neúčinnost exekučního titulu, i když odpůřčí žaloba nesměruje přímo proti exekučnímu titulu, nýbrž jen proti právnímu jednání, jež je základem exekučního titulu.

Nehrozí však nebezpečí nenahraditelné nebo stěží napravitelné majetkové újmy, domáhá-li se žalobce uspokojení své pohledávky před pohledávkou toho, proti komu odpůřčí žaloba směřuje.

(Rozh. ze dne 7. října 1937, R I 1018/37.)

Srv. rozh. č. 9928, 9448 Sb. n. s.

V exekuční věci vymáhajícího věřitele Josefa T. proti povinné Magdaleně T. pro 600 Kč s přísl., pro něž byla vedena u okresního soudu v Ř., pod E 552/35, exekuce vnucenou dražbou ideální polovice nemovitosti, patřící povinné, navrhla knihovni věřitelka firma M. a J. odklad exekuce podle § 42 č. 1 ex. ř. až do pravoplatného rozhodnutí o její odpůřčí žalobě, kterou podala na vymáhajícího věřitele u krajského soudu v Ch. pod zn. sp. Ck Ia 201/35 a již se domáhá, aby byl

dlužní úpis ze dne 4. srpna 1934, podle něhož bylo na polovici nemovitosti, zapsané ve vložce č. 191 poz. knihy kat. území Š., patřící povinné Magdaleně T., vloženo zástavní právo za pohledávku vymáhajícího věřitele Josefa T., 20.000 Kč s příslušenstvím, uznán za neúčinný proti firmě M. a J. (navrhovatelky odkladu dotčené exekuce). Exekuční soud odložil uvedenou exekuci podle návrhu. Rekursní soud zamítl návrh na odklad uvedené exekuce. Důvody: Nucená dražba polovice nemovitosti, o níž jde, byla povolena podle vykonatelného rozsudku okresního soudu v Ř. ze dne 9. ledna 1935, zn. sp. C II 434/34, jímž byla Magdalena T. uznána povinnou zaplatiti Josefu T. (vymáhajícímu věřiteli) 6% úroky z částky 20.000 Kč, totiž z hypotekární pohledávky, zajištěné na dotčené polovici nemovitosti patřící povinné. Podle § 42 ex. ř. může býti na návrh nařízen odklad exekuce z důvodů, které jsou v něm taxativně uvedeny (rozh. býv. nejvyššího soudu z 5. dubna 1915, R II 670/15, uveř. v Právniku 1916, str. 235). Žaloba o neúčinnost knihovního zápisu resp. odpůrčí žaloba není uvedena v § 42 č. 1 až 8 ex. ř. jako důvod k odkladu exekuce a nemělo tudíž býti vyhověno návrhu na povolení odkladu exekuce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Nelze souhlasiti s právním názorem rekursního soudu, že nelze odpůrčí žalobu, podanou navrhovatelkou, pokládati za důvod odkladu exekuce podle § 42 ex. ř. Podle § 42 č. 1 ex. ř. jest důvodem odkladu exekuce, vzneseli se žaloba, aby byl některý exekuční titul v § 1 ex. ř. uvedený, jenž jest základem povolené exekuci, prohlášen za neplatný, nebo za neúčinný, nebo aby byl zrušen. Důvodem odkladu exekuce může tedy býti i podání žaloby odpůrčí, již se žalobce domáhá neúčinnosti exekučního titulu proti žalobci (srv. Neumannův Komentář I., 3. vyd., str. 224 a rozh. č. 9928 Sb. n. s.). V souzené věci navrhla knihovní věřitelka firma M. a J., aby byla exekuce, o níž jde, odložena ve smyslu § 42 č. 1 ex. ř. až do pravoplatného rozhodnutí odpůrčího sporu zahájeného pod sp. zn. Ck I a 201/35 krajského soudu v Ch. V odpůrčím sporu právě uvedeném se navrhovatelka na žalovaném Josefu T. domáhá, aby bylo uznáno právem, že dlužní úpis ze dne 4. srpna 1934, jímž Magdalena T. (dlužnice) dala do zástavy nemovitosti v žalobě uvedené, jest neúčinný proti žalobkyni a že rovněž jest neúčinný proti žalobkyni na základě uvedeného dlužního úpisu vložené zástavní právo žalovaného, že žalovaný jest povinen to uznati a trpěti anebo svoliti k tomu, aby žalobkynina pohledávka, zajištěná na nemovitosti a v žalobě podrobně uvedená, požívala pořadí zástavního práva žalovaného a aby byla v nucené dražbě anebo vnucené správě, dojde-li k nim, uspokojena před pohledávkou žalovaného. Nezáleží na tom, že odpůrčí žaloba nesměruje přímo proti exekučnímu titulu, podle něhož byla exekuce povolena. Nelzeť přehlížeti, že exekuční titul, o nějž jde, (rozsudek okresního soudu v Ř. ze dne 9. ledna 1935, C 434/34) je v přímé souvislosti s právním jednáním, jemuž jest žalobou odporováno, ježto byla dlužnice řečeným exekučním titulem uznána povinnou zaplatiti vymáhajícímu věřiteli úroky z knihovní pohledávky, již jest odporo-

váno odpůrčí žalobou. Podle § 7 odpůrčího řádu ze dne 27. března 1931, č. 64 Sb. z. a n. není právo odporovati vyloučeno proto, že pro jednání, jemuž se odporuje, bylo nabyto exekučního titulu, a bylo-li takové právní jednání prohlášeno za účinné, pozbude proti věřitelům účinnosti také exekuční titul. Bude-li tudíž v souzené věci vyhověno odpůrčí žalobě firmy M. a J., pozbude proti žalobkyni účinnosti též rozsudek okresního soudu v Ř. ze dne 9. ledna 1935, C II 434/34, jenž jest exekučním titulem. Jest tu tedy důvod k odkladu exekuce uvedený v § 42 ex. ř. pod č. 1.

Přesto nebylo možno dovolacímu rekursu vyhověti, ježto v souzené věci může být exekuce dále vedena, aniž je s tím pro navrhovatelku odkladu spojeno nebezpečení nenahraditelné nebo těžce napravitelné majetkové újmy (§ 44, odst. 1, ex. ř.). Jak již bylo shora uvedeno, domáhá se žalobkyně odpůrčím sporem na žalovaném (vymáhajícím věřiteli), aby byl uznán povinným trpěti anebo svoliti k tomu, aby žalobkynina pohledávka, zajištěná na nemovitosti a v žalobě podrobně uvedená, požívala pořadí zástavního práva žalovaného a aby při nucené správě byla uspokojena před pohledávkou žalovaného. K tomu však, aby tento konečný žalobní nárok nebyl zmařen, není potřebí odkládati exekuci, ježto žalobkyně může dosíci vznesením odporu (§§ 128, 213 ex. ř.) v rozvrhovém řízení toho, aby byla uspokojena před pohledávkou žalovaného.

Čís. 16367.

Též podle exekučních titulů, vydaných proti veřejné obchodní společnosti, nezapsané do obchodního rejstříku, lze vésti exekuci přímo proti jejím veřejným společníkům.

V takovémto případě musí však vymáhající věřitel, nevychází-li to najevo již z exekučního titulu samého, dokázati veřejnou listinou, přiloženou k exekučnímu návrhu, jednak že exekuční titul byl skutečně vydán proti veřejné obchodní společnosti ve smyslu čl. 85 a násl. obch. zák., t. j. že dotčená společnost platí výdělkovou daň uvedenou v § 1, odst. 1, zák. č. 183/1928 Sb. z. a n. (resp. že před účinností dotčeného zákona platila daň uvedenou v § 7 uvoz. zák. k obch. zák. nebo v čl. I. zák. č. 260/1921 Sb. z. a n., nebo by k placení řečené daně byla povinna, kdyby nebyla od ní osvobozena), jednak že ten, proti němuž má být exekuce vedena, náleží v době povolení exekuce k nezapsané veřejné obchodní společnosti jako společník osobně ručící.

(Rozh. ze dne 7. října 1937, R I 1162/37.)

Srv. rozh. č. 3383 Sb. n. s.

Vymáhající věřitelka navrhla, aby jí byla podle rozsudku ze dne 25. října 1933, C IV 973/33, vydaného proti firmě E. Friedl a spol. v P., povolena k vymožení vykonatelné pohledávky exekuce proti Else F. jako veřejné společnici uvedené neprotokolované firmy. Soud prvního stálice vyhověl návrhu. Rekursní soud zamítl exekuční návrh.